

Nr 270.

Av herr **Falk m. fl.**, *i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 173, med förslag till förordning om krigskonjunkturskatt för år 1941, m. m.*

De bärande motiven för att beskatta den merinkomst, som uppstår på grund av krigskonjunkturen, torde vara dels att motverka en av omständigheterna i övrigt omotiverad prisstegring, dels att, därest ej detta kan undvikas, låta den därav uppkomna vinsten drabbas av en extra beskattning, som hindrar en ökning av köpkraften. Eller med andra ord: beskattningen skall motverka inflationstendenserna. Att statsfinansiella skäl gå hand i hand med dessa motiv behöver näppeligen påpekas.

Skall emellertid ovan angivna syfte nås anse vi att förslaget till förordning om krigskonjunkturskatt för år 1941 på ett par avgörande punkter bör justeras och kompletteras. Det kan näppeligen anses tillrådligt att inkomst av i § 2 angivna inkomstkällor skall öka med ej mindre än 3,000 kr. utan att skatten träder i funktion. En sådan inkomstökning, framkommen efter de möjligheter till avdrag, som författningen lämnar, måste få som följd en avsevärd förstärkning av vederbörande rörelseidkares köpkraft utan att man har anledning antaga att en mot densamma svarande ökning i varumängden inträtt. Att ett sådant sammanhang kommer att få ofördelaktig inverkan i prisstegrande riktning måste få anses som självklart. Därtill kan läggas, att det måste ifrågasättas, om det i dessa tider kan anses skäligt att en person, som bedriver några i § 2 uppräknade näringar, skall anses berättigad att få sin inkomst ökad med 3,000 kr. och att detta betraktas som fullt normalt, medan stora befolkningsgrupper få nöja sig med en total inkomst, som icke på långa vägar uppgår till detta belopp, och på sin lilla inkomst få nöja sig med en kompensation för dyrtiden, som utgör en bråkdel av den summa, som är befriad från krigskonjunkturbeskattning. Vi anse sålunda att det belopp, som enligt § 10 får avdragas vid merinkomstens beräkning, bör sänkas från 3,000 till 1,000 kr.

Vi äro fullt medvetna om att de under § 2 uppräknade kategorierna komma att bli missgynnade gent emot de skattebetalare, som ha inkomst av tjänst, vid ett bifall till ovan angivna krav. Det torde nämligen vara otvivelaktigt att många befattningshavare i allmän och enskild tjänst, som åtnjuta löneförmåner från civil tjänst och allmänna uppdrag eller militär tjänstgöring, ha en ograverad inkomstökning, som vida överstiger 1,000 kr. Att dessa skola undgå krigskonjunkturskatt på denna merinkomst kan knappast motiveras. Det synes oss därför rimligt att merinkomst av tjänst behandlas efter enahanda grunder, som gälla andra inkomstkällor. Emellertid torde intjänta

ålderstillägg ej böra tagas i betraktande vid fastställande av merinkomsten av tjänst. Bestämmelse därom torde dock ej behöva tynga lagtexten utan allenast ingå i anvisningarna. En sådan anordning skulle också verka i rättvis riktning ifråga om de rörliga tilläggen, då det ofta ifrågasatts ett lägre procentuellt tillägg för de högsta lönerna men detta av praktiska skäl ej ansetts möjligt att genomföra.

På grund av vad ovan anförts få vi sålunda hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i Förslag till förordning om krigskonjunkturskatt för år 1941 (prop. nr 173) att § 2 punkt e) får följande lydelse: inkomst i form av tjänst, tantiem — — — förvärvsverksamhet; samt att stycket 4 § 10 får följande lydelse: dels ock ett belopp av 1,000 kronor.

Stockholm den 27 mars 1941.

<i>Karl Falk.</i>	<i>A. Hermansson.</i>	<i>H. E. Nordström.</i>
<i>G. E. Holm.</i>	<i>Lars Lindahl.</i>	<i>Sigvard Ohlsson.</i>
<i>Fridolf Thapper.</i>	<i>Verner Hedlund,</i> <i>Östersund.</i>	<i>K. G. Viklund.</i>
<i>Eskil Eriksson.</i>	<i>Edvin Gustafsson.</i>	<i>Verner Karlsson.</i>
<i>Gust. Rosander.</i>	<i>Evald Magnusson.</i>	
